

گفتگو با صنعتان، کودک بهبود محک به مناسبت روز جهانی معلولان:

روزی؛ رکورد شنا در آبهای آزاد به نام من ثبت می شود

آرزوی موفقیت در ورزش شنا از زمانی که در رودخانه جاری یکی از روستاهای سقز شنا می کرد همراه صنعتان است. زمانی که مجبور شد برای شیمی درمانی به تهران بیاید، تصور شنیدن دوباره صدای گذر آب از رود، سپری شدن روزهای درمان را برای او آسان تر می کرد.

به گزارش گروه اجتماعی ایسکانیوز، مبارزه او با بیماری سرطان از ۶ سالگی شروع شده بود، این مبارزه یکی از پاهای او و قسمتی از ریه اش را در سنین نوجوانی از او گرفت. ولی امیدش به سلامتی را نتوانست بگیرد. تا امروز که ۲۶ ساله است و چند سالی از بهبودی او می گذرد، آرزوی ثبت رکورد در آبهای آزاد همچنان در وجودش نفس می کشد.

صنعتان امینی یکی از کودکان بهبود یافته محک است و موفقیت هایی که در رشته شنا در مسابقات مختلف کسب کرده است.

- چند سال است که قطع درمان شده ای؟

۱۲ سال است که قطع درمان شده ام و فقط برای انجام معاینات دوره ای به محک می آیم.

- انجام ورزش شنا چه کمکی به افزایش روحیه برای مبارزه با بیماری سرطان کرد؟

شنا یک قانون خیلی ساده و ابتدایی دارد که برای ماندن روی آب باید دست و پا نزنید و فقط با تمرکز سعی کنید با بی وزن کردن بدن روی سطح آب شناور بمانید تا امکان اجرای حرکات را داشته باشید. این قانون در زندگی و در مسیر مبارزه با بیماری بسیار به من کمک کرد. هر زمان که دلم می گرفت و می گفتم چرا باید این شرایط را تحمل کنم با خود می گفتم به جای دست و پا زدن باید برای حرکت های بعدی آماده شوم. دست و پا زدن و ناامیدی نمی تواند من را به جایی برساند.

- چه آرزویی داری؟

شنا کردن در آبهای آزاد را خیلی دوست دارم و می خواهم روزی رکورد شنا در این آبها را بشکنم و این رکورد به نام من ثبت شود.

- الگوی تو در ورزش چه کسی است؟

مایکل فلیس. اما راستش نمی توانم گفت الگو، چون نمی خوام حتما مثل او باشم.

- دوست نداری مثل مایکل فلیس باشی؟!

چون من خودم را با دیگران مقایسه نمی‌کنم. هر فردی سرنوشت و شرایط زندگی مختص به خود را دارد که فقط با تلاش می‌تواند آن را تغییر دهد و به هر آن چیزی که آرزوی آن را دارد برسد. من فکر می‌کنم برای موفقیت احتیاج ندارم از کسی پیروی کنم من آرزوها و خواسته‌های خودم را دارم که فقط با روش خودم می‌توانم به آنها برسم. هیچگاه در زندگی به این فکر نکردم برای اینکه بیمار هستم باید از زندگی فاصله بگیرم و یا شرایط زندگی من باید فرق کند.

- یعنی همیشه به آینده امیدوار بودی؟

بله، شاید برای اینکه در مسیر مبارزه با سرطان کمتر نا امید بودم چون می‌دانستم فقط باید به سلامتی فکر کنم و نگرانی دیگری نداشتم. محک هزینه‌های دارو و درمان، عمل‌های جراحی و ... را تأمین می‌کرد و همین باعث می‌شد تا نگرانی‌های کمتری داشته باشم. محک حتی پس از بهبودی هم با تأمین بخشی از هزینه‌های آموزش شنا و امور جانبی مربوط به آن، باعث شد تا بتوانم با امید بیشتری به آینده فکر کنم و در این مسیر استوارتر باشم.

امیدواریم آرزوی صنعان، کودک بهبود یافته، با همراهی نیکوکاران برآورده شود تا انگیزه ای در دل ۱۹ هزار کودک مبتلا به سرطان تحت درمان در سراسر کشورمان باشد که با دلی گرم‌تر و باوری استوارتر در مسیر درمان گام بردارند و به آرزوهایشان برسند.

انتهای پیام/